

# РЕШЕНИЕ

№ 574

гр. София, 10.01.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 58 СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА

при участието на секретаря МАГДАЛЕНА ИВ. РАНГЕЛОВА  
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА Гражданско дело № 20211110131849 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искове, предявени от А. И. М. /първоначално предявени пред АССГ във вид на Жалба/, които съгласно подадената пред СРС Уточнителна молба от 29.11.2021 г. са предявени против ВВД\*\*\*\*\*А П-СОФИЯ за твърдени като дължими при освобождаване от военна служба и общо в размер на 116 094 лв.: обезщетение по чл. 227, ал. 1 ЗОВСРБ /115 444 лв./, както и т.нар. доволствие по чл. 227, ал. 5 ЗОВСРБ /650 лв./, както и обезщетение в размер на 1 838,16 лв. по чл. 86, ал. 1 ЗЗД и общо за забава относно двете главни задължения за периода 15.01.2021 г. до датата на завеждане на исковата молба пред АСГГ /12.03.2021 Г./до окончателното изплащане. Претендира се и законната лихва върху двете главни задължения от датата на подаване на исковата молба (12.03.2021 г.) до окончателното изплащане. В исковата молба/първоначално Жалба/ ищецът твърди, че от месец август 1989 г. е бил военнослужещ на кадрова военна служба, като за периода от м.август 1989 г. до 10.06.2005 г. е заемал различни длъжности като кадрови военнослужещ в различни структури на \*\*\*\*и Мто на отбраната, включително и в служба „Военна полиция“. Със Заповед № КВ-569 от 03.06.2005 г. на министъра на отбраната /без да бил освобождаван от военна служба/ е взет в разпореждане на административния ръководител на ВВД\*\*\*\*\*а П-София, където е назначен на длъжност „Военен следовател“ по Решение на Висшия съдебен съвет, считано от 10.06.2005 г. Тази длъжност ищецът е изпълнявал до 13.01.2021 г. включително. В изпълнение на Решение по протокол № 45, т.6 на

Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет от заседание, проведено на 16.12.2020 г. и Акт за встъпване в длъжност „Прокурор“ в Специализирана П от 14.01.2021 г., със Заповед № РД-08-48/14.01.2021 г. на административния ръководител на Военно- окръжна П-София, ищецът е освободен от военна служба като „военен следовател“ във ВОП-София. Отчислен е от списъчния състав на Военно- окръжна П - София, считано от 14.01.2021 г. От 1989 г. до освобождаването му от военна служба със Заповед № РД-08-48/ 14.01.2021 г. на административния ръководител на ВВД\*\*\*\*\*а П- София, не е освобождаван от военна служба, т.е. от 1989 г. до 14.01.2021 г. е изпълнявал военна служба.

Тъй като не е бил освободен от военна служба, а е продължил да изпълнява военна служба като професия във ВВД\*\*\*\*\*а П-София. през 2005 г., при освобождаването му от заеманата длъжност в служба „Сигурност - Военна полиция и военно-контраразузнаване“ и даване в разпореждане на Административния ръководител на ВОП-София не са му изплащани обезщетения, дължими по ЗОВСРБ при освобождаване от кадрова военна служба. Счита, че причина за това е, че за служебните правоотношения на военните магистрати /съдии, прокурори и следователи/ приложима е правната уредба в Закона за съдебната власт и Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Съгласно § 14 от ПЗР на ЗСВ за военните съдии, военните прокурори и военните следователи се прилагат разпоредбите на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, а съгласно чл.262, ал.8 ЗОВСРБ за неуредените от ЗСВ въпроси относно правата, задълженията и ограниченията на правата на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури се прилага този закон. На това основание и с оглед освобождаването му на 14.01.2021 г. от военна служба, ищецът е подал заявление до административния ръководител на Военно- окръжна П - София, с вх.№ 1589/2020 г. от 15.01.2021 г., за изплащане на обезщетения при освобождаване от военна служба, както следва:

1. 20 brutни месечни възнаграждения, съгласно чл.227, ал.1 от ЗОВСРБ. Съгласно чл. 227, ал. 1 ЗОВСРБ при освобождаване от военна служба 1. военнослужещите имат право на еднократно парично обезщетение в размер на толкова brutни месечни възнаграждения, колкото прослужени години имат, но не повече от 20.

2. Еднократно парично доволствие, съгласно разпоредбата на чл.227, ал.5, вр. чл.224, ал. 1, т. 1 от ЗОВСРБ, при освобождаване от военна служба след прослужени 10 и повече години. Съгласно чл.227, ал.5 ЗОВРБ при освобождаване от военна служба след прослужени 10 и повече години военнослужещите имат право на еднократно парично доволствие по чл. 224,

ал. 1, т. 1 от с.з., а именно: левовата равностойност на униформеното облекло.

С писмо, вх. № 1589/2020 год. от 10.02.2021 г., на административния ръководител на ВВД\*\*\*\*\*а П - София, получено от ищеца на 15.02.2021 год., е отказано изплащането на горните обезщетения. В писмото си, административният ръководител на ВВД\*\*\*\*\*а П-София се позовава на Становище, изх. № 206/2021 г. на главния секретар на Администрацията на Главния прокурор.

**От страна на ответника ВВД\*\*\*\*\*а П-София, исквете се оспорват** с възражение, че не е налице основание да се претендират обезщетения по чл. 227 ЗОВСРБ от орган на съдебната власт, какъвто е ответникът. Обезщетение при освобождаване от военна служба се е дължало на ищеца, но не от ответника, а по реда на ЗОВСРБ така, както е бил регламентиран въпросът към онзи минал момент, защото право на такива обезщетения ищецът е придобил, когато е бил освободен от длъжността на кадрови военно-служещ със Заповед на министъра на отбраната от 03.06.2005 г. Тогава е следвало да му се изплати обезщетение по реда на ЗОВСРБ така, както е бил регламентиран въпросът в този момент. Със Заповедта на министъра на отбраната на Република България от 03.06.2005 г, с която ищецът А. И. М., е бил освободен от заеманата от него длъжност, *договорът с него за кадрова военна служба се счита за прекратен* с встъпването му в длъжност във ВВД\*\*\*\*\*а П-София. М. е бил назначен в органите на съдебната власт с решение на ВСС от 10.06.2005 г. и от тази дата започва да се брои стажът му в органите на съдебната власт. В изпълнение на решение по Протокол № 45, т. 6 на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет от заседание, проведено на 16.12.2020 г., и Акт за встъпване в длъжност „прокурор“ в Специализираната П **от 14.01.2021 г.** със Заповед № РД-08-48/14.01.2021 г. на административния ръководител на ВОП-София, ищецът е освободен от военна служба като „военен следовател“ във ВОП-София и е отчислен от списъчния състав на ВОП-София, **считано от 14.01.2021 г.**

Ищецът е военен следовател във Военноокръжна П-София, заема длъжността „военен следовател“ от 03.06.2005 г. до 13.01.2021 г. Има прослужени 16 г. трудов стаж на заеманата от него длъжност в органите на съдебната власт-Военноокръжна П-София. Липсва каквато и да е информация и не са приложени доказателства за това, М. да е **освободен** от заеманата от него длъжност на магистрат */следовател/*. Напротив, има данни за това, че същият е **преместен** на длъжността *прокурор* в Специализираната П по реда предвиден в раздел II а на Глава девета на ЗСВ, поради което не са били налице предпоставките по чл. 225 от ЗСВ за изплащане на обезщетение за прослужено време в органите на съдебната власт. Въпросите на обезщетенията при освобождаване от длъжност са уредени в чл. 225 от ЗСВ.

Отбелязва се, че обезщетенията по чл. 225 от ЗСВ и чл. 227 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ) са **различни** по своя характер. Систематичното място на нормата на чл. 227, ал. 1 от ЗОВСРБ е в раздел VIII - *Обезщетения на военнослужещите*. В този раздел е и нормата на чл. 235 от ЗОВСРБ, която предвижда, че на военнослужещите се изплащат възнаграждения и обезщетения по ЗОВСРБ, при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната - Наредба Н-12 от 12.04.2010 г. за условията и реда за изплащане на възнагражденията и обезщетенията на военнослужещите, издадена от министъра на отбраната, обн. ДВ, бр. 32 от 27.04.2010 г. в сила от 27.04.2010 г. С чл. 1 от Наредбата е очертано и нейното приложно поле, а именно: условията и редът за изплащане на възнагражденията и обезщетенията на **военнослужещите от М на отбраната и \*\*\*\*** Следователно тя **не е** приложима към служещите във военните съдилища и прокуратури.

Систематичното място на уредбата, касаеща военните съдилища и прокуратури е в Раздел XIV от ЗОВСРБ, озаглавен Военна служба във военните съдилища и прокуратури. Изрично в ал. 1 на чл. 262 от ЗОВСРБ законодателят е посочил, че военната служба във военните съдилища и военните прокуратури се изпълнява при условия и по ред, определени със ЗОВСРБ и със ЗСВ. Съобразно ал. 7 на чл. 262 от ЗОВСРБ, военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури получават за сметка на бюджета на съдебната власт:

1.основни и допълнителни месечни възнаграждения, определени от Висшия съдебен съвет;

2.материално осигуряване и обезщетения по ЗОВСРБ, ако ЗСВ не предвижда друго, а за неуредените от ЗСВ въпроси относно правата, задълженията и ограниченията на правата на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури се прилага ЗОВСРБ.

При тази законодателна уредба ЗСВ се явява **специален** закон по отношение на ЗОВСРБ, като последният се прилага само когато в специалния закон няма изрична законодателна уредба, касаеща права, задължения и ограничения на правата на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури.

Средствата за облекло на магистрати, в т.ч. военни следователи, се изплащат на основание чл. 221 от ЗСВ. Ищецът основава претенциите си на твърдението, че при освобождаването му от длъжност, не му е изплатено обезщетение по чл. 227, ал. 1 от ЗОВСРБ. Претенцията се явява неоснователна. Видно от представените данни **до 2005 г.** ищецът е заемал различни длъжности като кадрови военнослужещ, в различни структури Българска армия, М на отбраната, и в служба „Военна полиция и военно-

контраразузнаване“. **Преди 2005 г. ищецът не е заемал длъжността магистрат** и няма правно основание да претендира обезщетение от съдебната власт, а дори и условно да се приеме, че е имал такова такова основание, вземането за обезщетение е погасено по давност.

**Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:**

По делото е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че годините стаж на ищеца и размерът на следващите се на ищеца обезщетения са претендираните от ищеца. Спорът е само дали ответникът е материално правно задължен за изплащане на обезщетенията.

Съгласно § 14 от ПЗР на ЗСВ, за военните съдии, военните прокурори и военните следователи се прилагат разпоредбите на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България. Съгласно чл.262, ал.8 ЗОВСРБ, за неуредените от ЗСВ въпроси относно правата, задълженията и ограниченията на правата на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури се прилага този закон.

Не се спори, че от 1989 г. до освобождаването му от военна служба със Заповед № РД-08- 48/14.01.2021 г. на административния ръководител на ВВД\*\*\*\*\*а П-София, ищецът не е освобождаван от военна служба, т.е. от 1989 г. до 14.01.2021 г. е изпълнявал военна служба.

Не се и спори, че когато със Заповед № KB-569 от 03.06.2005 г. на министъра на отбраната ищецът А. М. е взет в разпореждане на административния ръководител на Военно- окръжна П - София, където с Решение на Висшия съдебен съвет, считано от 10.06.2005 г., е назначен на длъжност „Военен следовател“, **ищецът не е бил освобождаван от военна служба.**\_\_\_ Новата длъжност „военен следовател“ ищецът е изпълнявал до 13.01.2021 г. включително. В изпълнение на Решение по протокол № 45, т.6 на Прокурорската колегия на ВСС от заседание, проведено на 16.12.2020 г. и Акт за встъпване в длъжност „Прокурор“ в Специализирана П от 14.01.2021 г., със Заповед № РД- 08-48/14.01.2021 г. на адм. ръководител на ВОП-София, ищецът е освободен от военна служба като „военен следовател“ във ВОП-София. Отчислен е от списъчния състав на ВВД\*\*\*\*\*а П - София, считано от 14.01.2021 г. Тогава за първи път ищецът М. е освободен от военна служба и съответно е възникнало правото на обезщетения по ЗОВСРБ, поради което и отговорен за изплащане на дължимите обезщетения към ищеца е последният държавен орган, при който ищецът е полагал военната служба.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК е основателна претенцията за съдебни разноски - адвокатско възнаграждение в полза на процесуалния представител на ищеца.

## РЕШИ:

**ОСЪЖДА** ВВД\*\*\*\*\*А П-СОФИЯ да заплати на А. И. М. с ЕГН \*\*\*\*\* дължими при освобождаване от военна служба: обезщетение по чл. 227, ал. 1 ЗОВСРБ в размер на **115 444 лв.**; доволствие по чл. 227, ал. 5 ЗОВСРБ в размер на **650 лв.**; обезщетение в размер на **1 838,16 лв.** по чл. 86, ал. 1 ЗЗД и общо за забава относно двете главни задължения за забава в периода 15.01.2021 г. до датата на завеждане на исковата молба пред АСГГ /12.03.2021 Г./, ведно със **законната лихва** върху двете главни задължения от датата на подаване на исковата молба (12.03.2021 г.) до окончателното изплащане.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд с въззивна жалба в 2-седмичен срок от връчването му в препис.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_